

Nagyvárad, 1893. december 1. – Szeged, 1983. február 12.

Apja molnár és malomtulajdonos volt. Szülővárosában végezte elemi iskoláit, majd érdeklődése a katonai pálya felé fordította. Hadapródiskolát végzett, az első világháborúban az orosz fronton katonai szolgálatot teljesített, főhadnagyi rangot ért el. A harcok során sebesülést szerzett. A Tanácsköztársaság ideje alatt a Vörös Hadseregben szolgált. A kommün bukása után a bevonuló román hadsereg katonái elfogták és internálták. Később csatlakozott a Nemzeti Hadsereghez. Törzstiszti tanfolyamot végzett, s 1943. évi kényszernyugdíjazásáig – amely német- és nyilas ellenes nézeteinek hangoztatása miatt történt – a Magyar Királyi Honvédség hivatásos tisztje alezredesi rendfokozatban. Azt követően a polgári életben helyezkedett el egy biztosítótársaság igazgatójaként. A magyar agyaggalamblövő válogatott tagjaként több egyéni és csapatbajnokságot nyert. Hosszú éveken át helyet foglalt a Magyar Agyaggalamblövő Szövetség országos vezetőségében. 1944 októberében a félig kiürített Szegeden a polgármester-helyettes felkérésére beöltöztetett munkaszolgálatosokkal elfoglalta a vezérkari parancsnokságot, s a városban rekedt német csapatokat távozásra szólította fel. Tagja annak a hatos bizottságnak, amely a várost október 23-án átadta a szovjet hadseregnek. 1944 novemberében másodmagával kezdték szervezni a Polgári Demokrata Pártot. A Szegedi Nemzeti Bizottság alapító tagja, majd részt vett a polgárőrség megszervezésében. Az 1944. december 16-án tartott népgyűlésen Szeged képviselőjévé választották az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjává. December 27-étől helyet kapott a szegedi törvényhatósági bizottságban. 1945-től a Polgári Demokrata Párt alelnöke, május 3-tól a párt elnöki tanácsának tagja. Az Ideiglenes Nemzeti Kormány reaktiválta, 1945. január 25-én a szegedi 5. honvédkerület megszervezésével és a parancsnoki teendők ellátásával bízták meg, ezredesi rangban. Az általa szervezett alakulat, az V. hadosztály 1945. április 28-án indult a hadműveleti területre. 1947-ben köztörvényes vádakkal – de politikai koncepció alapján – a Budapesti Honvéd Törvényszék hivatali visszaélés miatt elítélte. Büntetését a vizsgálati fogságban töltött idővel kitöltöttnek tekintették, 1947. július 1-jén altábornagyként nyugdíjba küldték. Elindult az 1947. évi választásokon is, de nem szerzett mandátumot. Ezután teljesen visszavonult a politikai élettől. 1950-ben az akkori honvédelmi miniszter, Farkas Mihály katonai rendfokozatától megfosztotta, nyugdíját megvonták, alkalmi munkavállalását megakadályozták. Csak 1958-ban kapta vissza nyugdíjjogosultságát.